

Вічне

Нестор Чир

Несхожі ми: хто альфа, хто — омега,
хто гліду плід, а хто — його лоза;
хто монумент, а хто запал бентеги,
один, як віск, а другий — як гроза.

Той — водоспад, а цей — одна покора,
хтось у гріхах, а хтось — жива цнота.
Усяк живе без прикрощів і горя,
а іншому — завжди гора крута.

Та всі ми є одного поля жито,
і вкупі нам на Україні жити.
Чому ж тоді шматуємо її?

Спинімося. Склонімся перед нею,
перед її грядущою зорею —
і нам віддячать співом солов'ї.